

Aquest manual ens el dediquem a nosaltres, als milers de voluntaris i voluntàries, petits i grans, propis i nouvinguts, nacionals i estrangers que han informat a veïns i visitants perquè valorin els tresors naturals d'aquesta platja, massa sovint menystinguts, quan no menyspreats, a vegades literalment destruïts. A totes i tots nosaltres per la nostra paciència, de vegades infinita, que dóna una espurna d'esperança per a les futures generacions.

Textos: Ramon Ferré i Maria Femenias revisats per Josep Maria Forcadell i l'Albert Cama i Torrell del Departament de Biologia Animal de la Universitat de Barcelona

Dibuixos: Blanca Martí, excepte el de la portada que és d'en Claus Pelikan.

Disseny portada: David Magriñà **dvdmv_13@yahoo.es**

El Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes Catalans

(GEPEC-EdC)

treballa des del 1985 en l'estudi i conservació del medi ambient i la Natura de les Terres de l'Ebre i Camp de Tarragona, fent feina des dels seus inicis als espais naturals comunicats amb la platja compartida per Roda de Berà, Creixell i Torredembarra. Una part d'aquestes zones ja està protegida a l'Espai d'Interès Natural (EIN) anomenat oficialment "Platja de Torredembarra i Creixell" però que popularment rep el nom dels Muntanyans a Torredembarra i del Gorg a Creixell. Tanmateix



n'hi ha altres en aquesta zona pels quals encara avui dia s'està lluitant, tant per la seva conservació com per l'annexió a

aquest EIN. És el cas de "Muntanyans II" i la conca del torrent de Gibert.

Part de la singularitat d'aquesta platja consisteix en que conserva retalls dels ecosistemes que abans caracteritzaven la costa plana catalana: praderies submarines de posidònia, platges "brutes" de restes marines, dunes ondulants de sorra, maresmes d'aigües salades i intermitents... Ambients ja desapareguts que es pretenen promocionar i augmentar per al gaudi de les actuals i futures generacions. I lligats a aquests escenaris trobem tot un seguit d'espècies de fongs, plantes i animals força curiosos i rars que mereixen la nostra atenció i defensa. A la web **www.gepec.org/muntanyans** trobarem més informacions i dades interessants al respecte de tot plegat.

Amb aquest manual per al voluntariat i altres materials i tasques el que volem és acostar persones d'arreu i del lloc al coneixement i estima envers aquest darrer bocí de natura salvatge a peu de costa. Pas indiscutiblement previ per a la seva protecció i promoció. Ens hi posem?

1.- **PERQUÈ** el corriol camanegre (**FONAMENTACIÓ**)



L'arribada massiva de turistes a les platges mediterrànies ha implicat la substitució dels anteriors moradors de la sorra d'aquestes platges. La platja de 7 quilòmetres compartida per Roda de Berà, Creixell i Torredembarra no és una excepció. Als anys 80, per exemple, es podien comptabilitzar un total de 30 parelles

d'un ocell que viu exclusivament a la sorra: el corriol camanegre (*Charadrius alexandrinus*). Els darrers anys aquesta xifra ha baixat fins als 4 o 5 nius en total.

La gran quantitat d'usuaris en aquesta platja ha expel·lit aquest limícola que a casa nostra viu exclusivament a les platges i que ja ha

desaparegut pràcticament de totes les platges amb turistes de la Mediterrània.

No en va, aquesta espècie va ser escollida com a mascota de l'EIN i les seves petjades són el símbol que aplega tot aquest tram de costa.

2.- **QUÈ** es vol fer (**NATURALES DE LA PROPOSTA**)

Amb la finalitat de conservar els pocs corriols que queden a la nostra platja, es protegirà l'espai que conforma el seu hàbitat natural de les diferents amenaces que sofreix. Les tasques concretes a realitzar serien les següents:

☺ Localització i seguiment dels pocs individus d'aquesta espècie que s'acostin a la platja per esbrinar les seves necessitats de tranquil·litat.

☺ Informació als usuaris perquè no entrin en les zones de nidificació i descans.

☺ Neteja manual de les zones delicades per a evitar la neteja mecànica.

☺ Censat de la població de gats per a poder proposar accions envers aquests depredadors.

3.- **PER A QUÈ** s'actuarà (**OBJECTIUS**)

L'objectiu immediat és protegir l'entorn en el qual viu el corriol per tal que s'hi senti "com a casa" i evitant així que desaparegui definitivament d'aquesta platja.



4.- **A QUI** s'adreça l'acció (**DESTINATARIS**)

Els destinataris són principalment els agrupaments escoltes i esplais de Catalunya que puguin organitzar una estada d'almenys un matí o una tarda senceres. Però també a qualsevol persona interessada en la conservació d'aquesta espècie i platja.

5.- **CÓM** es fa (METODOLOGÍA)

1. Localització i seguiment dels individus:



Per a poder organitzar la vigilància, els accessos i fer propostes de qualsevol mena cal saber per on es mouen els corriols camanegre, què fan, què els molesta, quan i on. Sense aquesta informació difícilment podrem proposar a l'administració competent qualsevol acció al respecte. De vegades entre setmana posen els nius al mig d'un pas de gent i el cap de setmana són aixafats pels usuaris sense ni adonar-se'n. Si no tenim informació abans que no passi això, no podrem evitar l'elevada mortalitat que pateix aquesta espècie a la nostra platja. Cal donar un bon cop de mà.

Material necessari:

Prismàtics i telescopis terrestres (GEPEC-EdC pot facilitar algun si es reserven amb temps), taules de seguiment que es poden obtenir via email. Si en podeu dur, una bona guia de camp d'ocells dibuixats (mai de fotografies) us pot ajudar. Roba que eviti sobretot els colors blancs i

brillants. Protecció del sol (gorres amb visera permeten no estar enlluernats pel sol durant l'observació) o del fred segons sia l'època o l'horari.

Com fer-ho:

Un cop n'has vist un és molt difícil confondre'l amb cap altre ocell, tanmateix cal haver-lo observat amb algú que el sàpiga distingir bé. Si pot ésser, val la pena saber distingir el mascle de la femella o el juvenil; amb prismàtics és molt difícil, però no amb telescopi terrestre.

Els corriols camanegre (*Charadrius alexandrinus*) són uns ocells que viuen a les platges més o menys ben conservades. De tamany són una mica més grans que els pardals i, a diferència d'aquests, no salten fent bots, sinó que corren (i molt de pressa!) avençant un peu i un altre alternativament, com fem nosaltres. El color de les ales és del mateix color que la sorra (marró clar) i la part de sota, del pit i del coll és de color blanc. El distingirem fàcilment de dues espècies molt similars, el corriol petit (*Charadrius dubius*) i el corriol gros (*Charadrius hiaticula*), entre altres motius (intenteu aconseguir imatges d'alguna bona guia de camp d'ocells) perquè aquests dos últims tenen un collaret

tancat a sota del cap mentre que al corriol camanegre aquest collaret es queda en dues puntes que sembla que siguin restes d'un collaret que queda obert just pel mig.

En el cas del corriol camanegre, per a diferenciar si es tracta d'un mascle o d'una femella (o juvenil), el més senzill és tenir en compte que el mascle té sempre alguna part del plomatge de color negre, especialment les puntes del "collaret trencat", mentre que en juvenils i femella, tot allò que no és blanc, només pot ser de color marró clar.

El corriol que podeu observar a la portada d'aquest manual és un mascle adult amb tots els seus colors. Heu de tenir clar que de vegades els mascles només tenen de color negre les puntes que els surten dels costats del coll, essent tot allò que no és blanc, de color de la sorra, com les femelles i juvenils.

Hem d'anar en silenci i sense fer gesticulacions ostentoses o brusques, millor no assenyalar-los amb el braç estirat. Si sospitem que som observats o podem ser observats per altres usuaris de l'espai natural, ens les haurem de manegar perquè no sàpiguen que estem observant els corriols. Això és especialment important en el cas de parelles reproductores, nius i polls. Hi ha alguns desaprensius o

inconscients que capturen o molesten aquests animals, constituint un dels seus principals problemes i causa d'amenaça d'extinció en aquesta platja.

El treball consisteix a anar "escombrant" detingudament amb els aparells òptics els espais on pugui córrer aquest animal, sense sortir dels itineraris ni de la platja (no li agraden els espais amb vegetació densa).



Cada cop que s'observa un individu, s'intenta retrocedir al màxim fins al punt de màxima distància respecte d'ell però que ens permeti fer el seguiment. Així ens assegurarem de destorbar-lo el mínim.

Un cop estem segurs que es tracta d'un corriol camanegre, podem optar per dues possibilitats:

-Anar a buscar altres individus en altres llocs: en aquest cas, anotarem un nom per a l'individu localitzat (Joan, per exemple), l'hora, el dia, l'ecosistema (a les dunes, a la maresma, a la platja, al camí...) i anotarem "Joan" al marge d'un plànol de l'espai natural amb un símbol que el tornarem a

escriure al lloc o llocs exactes del plànol on s'ha observat. Aquest treball no es pot fer sense prismàtic o telescopi, així que les persones que no en porten, millor que no participin. Sovint no se sap ni tan sols el nombre i localització dels individus, fet que dificulta enormement la seva conservació.

-Centrar-nos en el seguiment d'aquest individu després d'anotar tot l'anterior. Aquest cas és recomanable un cop ja s'han buscat corriols per tot l'espai i ja sabem aproximadament el nombre total. En aquest cas anotarem consecutivament el temps en segons que utilitza per a realitzar els diferents comportaments (menjar caminant, observar-alerta, descansar, fugir caminant, volar, etc.), el lloc on els realitza i si hi ha destorbs que l'afectin. En aquest supòsit poden haver participants que no portin prismàtics o telescopi, però que es puguin rotar els treballs d'observar i indicar els diferents comportaments que adopta l'animal perquè l'altre vagi anotant els temps en segons que està fent cada comportament i el lloc on els fa. Aquestes dades són molt importants per a esbrinar quines són les zones que necessita cada individu, quines

zones són les que no pot utilitzar per excés de destorb humà, etc.



Caldria anotar també el tipus de destorb de què es tracta, la distància d'aquest envers els corriols, etc.

Utilitzeu la càmera fotogràfica per a fotografiar-vos mentre treballeu, per a fotografiar els ambients on es mou, les referències del terreny per a orientar-nos més exactament, fins i tot a través del telescopi podeu intentar fer "digiscoping" per a capturar fotografies dels corriols. No us frustreu si no us surten molt bé, en aquest darrer cas són difícils de fer.

Aquestes fotos i dades, juntament amb els noms, telèfons i emails dels observadors es passaran en format paper (i digital amb excel si pot ser) als voluntaris o tècnics del GEPEC-EdC, que les agruparan i valoraran. Probablement es penjaran a internet les dades resum (no podem indicar dades detallades que puguin perjudicar l'espècie).

2. Informació als usuaris:



En un sol dia podem comptabilitzar desenes de milers de turistes en aquest espai tan tremendament petit. Això suposa una pressió extraordinària que, sumada a la manca d'informació d'una gran part de la gent, fa que hi hagi molt poques possibilitats que un niu pugui sobreviure a tanta massificació humana.

Material necessari:

Cal anar identificat d'alguna manera com a voluntari/a de l'espai natural (samarreta, armilla, gorra), dur fulls buits d'entrevistes, els pamflets i informacions editades, així com altres eines complementàries com llibreta i eines per escriure. Si heu d'estar aturats/des en un punt concret us pot ser útil el telescopi terrestre i una guia d'ocells per a mostrar a les persones que passin per la vostra vora els ocells aquàtics que tingueu més a l'abast. Si heu d'estar molta estona a l'espai natural cal estar protegits del sol i dur aigua pels perills de cremades solars, d'insolació i deshidratació tan comuns en aquest ambient de platja.

Com fer-ho:

Les dades recollides d'aquestes accions informatives s'han de donar a **litoral@gepec.org** per tal que no quedin en l'oblit i per tal d'augmentar la seva utilitat i eficiència. Però encara és més important formar-se i coordinar-se amb el GEPEC-EdC per a poder organitzar millor el treball i ser més eficient. Hem de ser conscients que de vegades, per una mala formació o coordinació, hem acabat fent més mal a l'espai natural que bé.

Tenim a la vostra disposició fulls buits d'entrevistes que ens ajuden tant com a excusa per a informar els usuaris, com per obtenir informació útil dels mateixos que, a la vegada, ens pot ajudar a millorar l'estat de conservació de l'espai natural. També tenim diverses petites publicacions que us poden acompanyar, tant per a informar dels possibles itineraris a realitzar, com per a informar sobre dubtes concrets i comuns que hi hagi sobre l'espai natural: Per què no poden entrar els gossos a l'espai natural? Quin mal faig sortint de les passerres? Què puc fer si hi ha mosquits? Per què es deixen assecar els estanys? Com puc col·laborar?



Abans hem de tenir en compte un parell d'advertències:

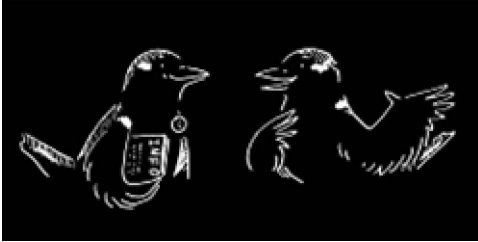
- El primer de tot és la nostra seguretat. Davant de qualsevol senyal de perill, agressió (gos, propietari/a), el primer és abandonar el lloc pacíficament sense donar peu a cap resposta. Un cop lluny del perill s'informarà allà cap, coordinador/a, etc. perquè prengui les oportunes mesures. És preferible anar en parella que de forma solitària, també per estar més acompanyat. Tres persones potser ja és una quantitat de persones excessiva i poc eficient.
- En segon lloc que nosaltres hem de ser els primers a donar exemple: no duent el gos a l'espai natural, no sortint dels itineraris marcats, no fent soroll o accions que puguin molestar la fauna, etc. En

cas contrari no tindrà cap sentit el nostre treball.

La seqüència en una conversa informativa amb usuaris és molt variable en funció de l'actitud dels usuaris, l'estat d'ànim de les dues bandes, el lloc on es trobin, etc. Aquí proposem una seqüència

1.- El primer que s'ha de fer quan algú ha de parlar amb usuaris és saludar, presentar-se amb el nom i dir que un és voluntari de l'espai natural. Passa de vegades que es pressuposa el "bon dia" i que saben qui som. Ni que no informem una persona, si passem pel seu costat, sempre hem de saludar, per molts motius. En primer lloc, perquè dona bones sensacions tot humanitzant un entorn que cada cop s'assembla massa a la impersonalitat de l'ambient urbà. En segon lloc, deixa oberta una petita esclotxa perquè se'ns adrexi amb algun dubte. En tercer lloc, dona sensació de control, professionalitat i seguretat, aspecte

aquest últim molt important en un espai allunyat dels carrers transitats pels cossos de seguretat i sovint objecte d'actes vandàlics. Sovint ens trobarem persones que no entenen que estiguem col·laborant sense rebre diners a canvi. Si volem, podem explicar la nostra experiència personal i podem animar perquè també ho facin.



2.- Escollar el que vulguin comentar, si volen fer-ho. És molt important escoltar, prendre nota dels suggeriments, queixes, dubtes i formes de contactar amb ells, especialment quan no tenim les respostes al que demanen i, òbviament, quan es mostren disposats a col·laborar d'alguna manera. Un dels errors més grans dels informadors és informar sense escoltar. Quan hom escolta, es pot obtenir informació molt interessant de l'usuari/a (resident habitual o estival, professió, inquietuds, aspectes que més o que menys valora de l'espai natural) que es poden aprofitar per a informar-los més directament sobre allò que els interessa, vincular-los i implicar-los més amb l'espai natural.

3.- Informar dels límits de l'espai natural començant pels que es puguin observar des del punt en què s'intercepta l'usuari/a (vora mar, la via del tren, etc.). Aquest punt és molt important ja que sovint molta gent es pensa que l'espai natural és només les dunes i les llacunes, quan la platja plana també ho és i forma part important de l'espai natural. Els pamflets informatius poden ajudar molt a orientar-se.

4.- Informar dels valors i oportunitats que l'espai natural els ofereix. Sovint els usuaris no s'han fixat en una flor, un insecte, la diferència entre la sorra i els llims, unes petjades, un ocell (no assenyalar mai els que puguin estar criant com els corriols, ja que podríem estar donant pistes de com localitzar els nius!). També podem informar que cada primer diumenge de mes a les 9 del matí realitzem una visita guiada gratuïta que surt de Cal Bofill, Centre d'Activitats Mediambientals, o de tot allò que estem fent per si s'hi volen afegir. Hi ha una col·lecció d'itineraris i altres materials interessants que poden ajudar molt.

5.- Si estan realitzant una acció negativa envers l'espai natural aquest és el moment d'informar-los dels motius concrets pels quals és negatiu el seu comportament. S'ha d'intentar no saltar-se cap dels anteriors passos abans d'escometre aquesta part ja que la reacció de l'usuari/a pot no ser l'esperada i, en

part, les anteriors fases ajuden molt perquè l'usuari/a entengui millor la necessitat de canviar el seu comportament. Ja hem comentat que una part dels usuaris poden no acceptar aquesta intromissió, penseu que pot ser molt violent per ells/es i hem d'anar amb molt de tacte i comprensió: "entenc que és un lloc ideal per a dur el gos, hi ha aigua, sorra, olors d'animals... però aquí al costat hi ha camps enormes per a poder passejar amb ell en què també s'ho passarà molt bé sense fer mal". Si manteniu el to de la veu amable, sovint una primera reacció de negació passa a la d'acceptació.



També és important saber que ens trobarem persones que responen molt amablement però que s'hi neguen a canviar el seu comportament. Pacència, el nostre treball ja està fet. A partir d'aquí ja és

la policia la que ha d'actuar per a aplicar la legislació vigent, que és molta, variada, clara i detallada i de la qual en destaquem tres referències importants:

- Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge de la Platja de Torredembarra i Creixell aprovat l'any 1997
- Llei 22/2003, de protecció dels animals
- A Torredembarra: Ordenança de policia, bon govern i convivència ciutadana de Torredembarra (BOPT núm. 83 10 abril de 2001)

6.- Per últim, cal acomiadar-se tot desitjant que passi una bona estada a l'espai natural.

Un cop acabat el treball és hora d'avaluar el treball realitzat, nombre de persones amb què s'ha contactat, tipologies d'informacions donades, d'usuaris, aspectes remarcables, informacions interessants que han donat els/les usuaris/es, aspectes de l'espai natural remarcables a comentar, etc. Aquesta avaluació primer ha de ser personal i, després, en grup.

3. **Neteja** manual:



La part plana de la platja ha perdut la vida que d'antuvi l'havia caracteritzat. Restes marines com fulles mortes i rizomes de posidònia, algues, restes mortes de petxines i altres animals marins o arrossegats per les rieres donaven un aspecte "brut" però natural a les nostres platges. Actualment, aquestes restes estarien barrejades amb palets de netejar les orelles, plàstics llençats al WC i altres brosses artificials, algunes perilloses i insanes. D'aquí que la majoria de platges del país es netegin mecànicament, traient no només les restes necessàries, sinó també les impròpies i artificials: burilles, compreses, etc. Per aquest motiu les platges han perdut part de la vida que els caracteritzava: crancs, cucs, escarabats pilots, corriols camanegre o xatrac fent-hi el niu, etc. L'avantatge de la neteja manual és que, si bé pot deixar-se

part de la brossa artificial sense netejar totalment, permet la vida a la platja: un ecosistema pràcticament desaparegut a la major part de la nostra costa.

També hem de ser conscients que si els accessos són bruts, els usuaris tendiran a respectar menys l'espai natural per pensar que és un abocador. És un treball poc agraït també, perquè un sol mocador de paper pot cridar més l'atenció que la resta del seu bonic entorn. Això sense comptar que, un cop netejat un tram, al cap d'una hora pot tornar a estar brut. Tanmateix, una de les accions que crea més respecte cap a les persones que volem que es conservi l'espai natural és que ens vegin netejant tot allò que ells mateixos, els seus propis veïns de la urbanització o la caravana, han llençat minuts abans.

Resulta interessant obtenir dades de la quantitat de brossa natural i artificial, els seus orígens, localització i pes, per tal de poder arbitrar mesures de neteja professionals més eficients i ecològiques. A tal efecte, tenim algunes propostes prou interessants.



Material necessari:

Sovint ens trobem amb persones que, de forma totalment impulsiva, recullen algun residu acabat de deixar per la persona que la precedeix. Ho fan per simple civisme, ecologisme i/o una certa estètica. No han necessitat cap material per dur aquesta brossa, de vegades repugnant, fins a la paperera més pròxima. Tanmateix, si podem evitar tocar la brossa amb les mans, millor utilitzar guants o, almenys, una bossa (o un lateral de la mateixa bossa on dipositem la brossa agafada per la part exterior) també pot ser emprat amb aquesta finalitat: no tocar directament amb les mans la brossa que trobem. No patiu per guants, al GEPEC-EdC en tenim de sobres. Els recomanats són els de jardineria. Qualsevol bossa de plàstic pot anar bé per a recollir la brossa, però les massa petites s'ompliran de seguida i les massa grans, amb puntes de cigarret seran excessives, tot generant nosaltres mateixos més residus amb la utilització d'un material d'un sol ús.

L'ideal és reutilitzar bosses de supermercat i anar-les omplint i buidant a les papereres (a la platja es posen a la temporada de bany) i contenidors propers fins que ja no són útils.

Tanmateix, al GEPEC-EdC tenim sacs, bosses i guants per tothom que ho necessiti. Si, amb permís, entrem en cap estany per a netejar-lo, caldrà dur botes altes d'aigua. Caldrà dur plànols de l'espai natural. Per a realitzar l'estudi de la brossa existent, al GEPEC-EdC comptem amb eines per pesar, localitzar i delimitar les àrees de recollida de brossa.

Com fer-ho:

Hem de ser conscients que no podem sortir dels itineraris marcats ni de la zona de bany situada entre els pals i cordes i la mar. També hem de ser conscients que sovint són les zones més brutes i que necessiten una neteja més important. Si volguéssim sortir d'aquests espais, abans ho hauríem d'haver previst per a poder demanar per escrit el permís escaient al Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat (telf 977241514). Com que la resposta

pot trigar més d'un mes a causa del col·lapse de l'administració, s'ha de planificar molt bé. El GEPEC-EdC podem col·laborar en tot plegat tot avisant-nos amb antelació.

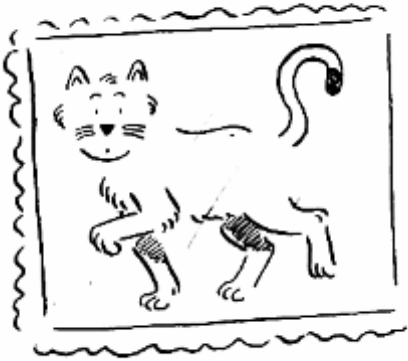
Abans de començar ens haurem de plantejar quin objectiu concret volem realitzar: netejar a fons una zona o un tram fins allà on es pugui, treure la brossa més evident o estudiar la quantitat de brossa que hi podem recollir.

Per als dos primers casos no cal comentar gran cosa tret que els vidres o materials perillosos no poden ser recollits per menors d'edat pel perill evident que comporten i que això ha de quedar ben explicat i especificat abans de començar a realitzar el treball. La brossa si es recull en bosses separades segons les fraccions a reciclar: paper-cartró, envasos (atenció, que una peça sigui de plàstic no vol dir que vagi al contenidor groc, ha de ser un envàs!), vidre (ja hem comentat que els menors no els han de recollir), matèria orgànica (les que siguin d'origen marí s'han de retornar a la platja si per error s'han recollit) i rebuig (tot allò que dubtem que vagi a un lloc o altre ha d'anar aquí i és

important que les altres fraccions estiguin ben separades!).

Per a realitzar l'estudi disposem al GEPEC-EdC de tot el material necessari. Els quadres de metre quadrat confeccionats amb plàstic lleuger ens serviran per a delimitar un metre quadrat exacte de la sorra plana de la platja on podem recollir la quantitat de brossa natural i artificial que hi podem trobar. Un cop recollida aquesta brossa per separat: natural/artificial, origen marí/origen terrestre, origen animal/origen vegetal/sense vida, podem procedir a pesar-la amb una bàscula de cuina senzilla. Amb aquestes dades i la data, lloc exacte de la neteja (que pot estar marcat amb el GPS), dades de contacte dels prospectors, es poden obtenir interessants dades que, a més, poden donar peu a activitats didàctiques, artístiques i lúdiques molt interessants: confecció de titelles, confecció de diagrames de barres, confecció de conjunts de colors, creació d'històries imaginàries del seu cicle de vida, reflexió sobre els nostres comportaments quotidians, etc.

Treball 4 **Gats!** (censos de gats)



Els gats no només sembla ser que representen un perill per als corriols camanegre, també per a altres espècies sensibles com les sargantanes cua-roja, ocells aquàtics, etc. La platja està envoltada d'urbanitzacions i càmpings que són refugi de dotzenes de gats. Per a poder proposar cap mesura de prevenció (posar-los picarols o informació als propietaris, per exemple) i control d'aquests cal conèixer amb detall la població: distribució, comportament de caça, reproducció, etc. A l'igual que els gats, les garses (*Pica pica*), també són predadors als quals caldria fer un seguiment de la seva població. El treball seria similar al del dels gats, però sense individualitzar tan fàcilment els individus. En aquest quadern només comentarem per sobre com realitzar el treball amb els gats, però si algú està interessat a

treballar amb les garses, en podem parlar.

Material necessari:

Ens seran molt útils els binocles per a poder observar-los a distància. També ens serà molt útil un suport fix, tipus taulell de fusta tamany foli, per a poder suportar les fitxes creades a tal efecte. Hi ha fitxes per a caracteritzar cada individu i hi ha fitxes per a enregistrar els moviments dels gats observats. Ens les podeu demanar al GEPEC-EdC. També seran útils llapis de colors per a pintar les taques o colors dels animals, ja que seran aquestes combinacions de colors i la seva localització en l'espai o rodalies, les eines que ens permetran donar-li un nom o codi específic. Si no es disposa de colors, es pot fer l'esquema i escriure per a cada part els colors que tenen. També necessitarem d'un plànol detallat de la zona a prospectar, ja sigui urbana o natural.

Com fer-ho:

Per a aprofundir en el coneixement d'aquesta població ens ajudarem del fet que molts gats tenen colors diferents distribuïts de formes capricioses. Caldrà fotocopiar unes fitxes que podem demanar a **litoral@gepec.org** o fer vosaltres mateixos dibuixant figures de gats

blancs, deixant espai per a poder localitzar els punts d'observació, les hores, el seu comportament i el dia. Per a enregistrar el màxim d'animals diferents haurem de recórrer aquestes urbanitzacions i càmpings i

parlar amb la gent per a obtenir el màxim d'informació possible. No hem d'oblidar que els gats es mouen de nit i serà a les hores d'abans d'enfosquir quan seran més fàcilment observables en acció.

6.- **QUI** ho pot fer (**RECURSOS HUMANS**)

El seguiment dels corriols no requereix gairebé res més que observar-los almenys un cop amb l'ajuda d'algun naturalista expert a la vora. És un treball delicat que requereix força responsabilitat ja que els propis observadors poden ser causa de problemes tot "assenyalant" la situació d'aquests animals a usuaris desaprensius que, a diferència dels observadors, es salten les cordes i van a la recerca dels nius d'aquest animal. Això és un delictes sancionable i s'ha de denunciar. En aquest sentit, l'edat és determinant per poder tenir aquesta capacitat i responsabilitat, les quals

han de quedar molt clares abans de començar el treball.

Pel que fa a la informació al públic lamentablement com més grans són els voluntaris més credibilitat solen tenir i més capacitat de contenir emocions tenen davant de possibles reaccions inadequades dels usuaris.

Per contra, els treballs de la neteja manual i el censat de gats no tenen gairebé limitacions en les edats dels qui vulguin col·laborar, només cal una mínima informació prèvia i molta motivació.

7.- **AMB QUÈ** es farà (**RECURSOS MATERIALS**)

L'Ajuntament de Torredembarra cedeix l'ús d'un local a Cal Bofill, Centre d'Activitats Mediambientals per tal de coordinar aquests treballs de voluntariat al GEPEC-EdC. Aquest espai, situat a l'extrem del passeig marítim més proper a la

zona natural protegida compta amb material d'ofimàtica i comunicació, així com amb diversos materials i documents de l'entitat relatius a l'espai natural. A banda de la sala on GEPEC-EdC coordina els treballs de voluntariat, hi ha habilitada una sala

com a mediateca, hi ha altres espais comuns tals com un laboratori, una sala de projeccions polivalent, una galeria-mirador i WC.

També s'hi compta, gràcies a la col·laboració del Club Marítim

Torredembarra, del local anomenat "Cal Freu" que fa les funcions de magatzem per a material de camp i didàctic. Es tracta d'una petita sala just vora la platja protegida (Espai d'Interès Natural (EIN) "Platja de Torredembarra i Creixell").

8.- **QUAN** es farà (TEMPORALIZACIÓ)

Segons la tasca a realitzar:

Localització i seguiment: No hi ha horaris ni èpoques de l'any especialment recomanables.

Tanmateix direm que l'època de cria va des de finals de març fins al juliol, i que a l'abril i a l'agost, degut als passos migratoris o "passa", hi ha un nombre més gran d'individus. La resta de l'any el nombre d'animals pot davallar a zero però també és important tenir informació d'aquesta època de l'any. A l'època de cria, tanmateix, s'ha d'anar amb molt de compte, no sortir mai dels itineraris i no donar pistes als altres usuaris dels llocs on estem observant. És molt important que nosaltres mateixos no siguem, precisament, causa de problemes a

aquesta espècie tan delicada. Per tant, davant de qualsevol sospita que



ens estiguin observant, deixarem de mirar cap a on són els corriols i mirarem cap a altres bandes o no mirarem.

Informació als usuaris de la platja: en els mesos d'estiu, coincidint en l'època de cria, l'hàbitat del corriol rep la pressió humana de 20.000 persones al dia. És doncs en aquesta època quan es fa indispensable realitzar aquesta

tasca. Tot i així, al llarg de tot l'any l'EIN rep un gran nombre de visitants als quals resulta igualment important informar.

Neteja manual: qualsevol època pot ser molt útil, tot i que trobarem més quantitat de residus als accessos a

les èpoques estivals, i més quantitat de residus a peu pla de la platja als mesos que no són època de bany.

Censos de gats: Pel censat de gats són millors les hores crepusculars perquè són les que trobarem més actius als gats fora de la nit.

9.- **ON** es farà (LOCALITZACIÓ)

Localització i seguiment:

Des de primera línia de mar fins els descampats de l'interior, passant per les llacunes amb poca o nul·la aigua i els propis camins. Aquests són els llocs on els podrem observar.

Informació als usuaris de la platja i neteja manual: els espais més freqüentats per usuaris són els ideals: accessos i zona propera a la mar de la platja.



Censos de gats: S'ha de realitzar a totes les urbanitzacions i càmpings més propers a la costa dels tres municipis.

10.- INFORMACIONS ÚTILS ADDICIONALS

La xarxa de transport públic es limita a l'estació de RENFE de Torredembarra, amb connexions ràpides envers capitals com Barcelona (a partir de 50 minuts de durada del trajecte) o Tarragona (a partir de 15 minuts). Roda de Berà (que oficialment encara s'anomena Roda de Barà) té una estació amb molt pocs trens. A www.renfe.es podreu trobar els horaris i preus actualitzats.

La companyia Autocars del Penedès fa el recorregut per la carretera nacional 340 que creua totes tres poblacions per la costa entre Tarragona i El Vendrell. A la seva web

www.autocarsdelpenedes.com

podeu consultar els horaris, però els preus actualitzats els heu de consultar per telèfon a TEL. 977 66 08 21 - 93 817 12 75.

A la secció de la web del GEPEC-EdC d'aquest espai natural podreu trobar informacions útils actualitzades, com les referents a càmpings, que a continuació us llistarem. Tots ells tenen accessos a l'antiga carretera nacional 340, els tres primers són els més propers a

Cal Freu, el magatzem d'eines que tenim al Club Marítim Torredembarra:

A Torredembarra:

- **Clarà** tf 977643450 obert entre setmana santa i l'època estival
- **La Noria** tf 977640453
www.camping-lanoria.com
obert entre setmana santa i l'època estival
- **Miramar playa** tf. 977644705 obert tot l'any

A Creixell:

- **Creixell** Telf. 977 80 06 20
www.campingcreixell.com
- **Gavina** Telf.: 977 80 15 03
www.gavina.net
- **Sirena Dorada** Telf.: 977 80 13 03
www.sirenadorada.com
- **L'Alba** Telf.: 977 80 19 03
www.campinglalba.info
- **La Plana** Telf.: 977 80 03 04

A Roda de Berà:

- **Arc de Barà** Telf.: 977 80 09 02
www.campingarcdebara.com
- **Park Platja Barà** Telf.: 977 80 27 01
www.barapark.es
- **Stel** Telf.: 977 80 20 02
www.stel.es

Per a qualsevol dubte o aportació, fer-vos socis/es o voluntaris/es no dubteu

a intentar **contactar amb nosaltres** a:

Assemblea local del GEPEC-EdC

Cal Bofill, Centre d'Activitats Mediambientals

Pg. Colom ("marítim"), 50 (casa modernista envoltada de palmeres)

43830 Torredembarra

Telf 977641672

litoral@gepec.org

secretaria@gepec.org

www.gepec.org/muntanyans

Pertanyem a **la federació Ecologistes** de
Catalunya www.ecologistes.cat



